

Potser, senyor Salvador, que primer expliqui perquè demanà 1,7 milions d'euros a l'Ajuntament de Calonge, oi?

Potser, senyor Salvador, que primer expliqui perquè demanà 1,7 milions d'euros a l'Ajuntament de Calonge, oi?

«Tampoc caldria entrar a fons en la qüestió de quin va ser el paper del senyor Fonalleras quan era regidor d'Urbanisme»

JORDI SOLER I CASALS

He llegit l'article signat pel senyor Manel Salvador sobre la situació dels contenciosos i situacions irregulars que han afectat alguns edificis del municipi. Com ell mateix reconeix, totes les vaig heretar quan vaig ser elegit alcalde de Calonge l'any 2003 i cap d'elles són resultat d'actuacions fraudulentes dels Consistoris que he tingut i tinc l'honor de presidir. Per tant, vull agrair-li els elogis sobre la gestió que hem fet des de l'Ajuntament de Calonge, i de la meua en particular, en tots aquests afers que s'han dilucidat en seu judicial.

Crec que hem sabut encarar l'herència rebuda amb intel·ligència, reconduir-la en benefici de la hisenda municipal i acatant sempre les decisions judicials. Per resumir-ho molt breument, hem passat d'una situació que podia posar en escac i mat les finances de l'Ajuntament en una zona de tranquil·litat, que ens permet mirar el futur amb optimisme. Aquest ha estat un mèrit compartit amb tot l'equip de tècnics que han participat en una situació extremadament complexa i amb la defensa jurídica contractada per l'Ajuntament, que ha demostrat amb escreix la seva vàlua.

Dit això, m'agradaria posar en context les opinions del senyor Salvador, que intueixo que publica el seu article en qualitat de col·laborador habitual del Diari de Girona, perquè crec que seria aclaridor pels lectors assenyalar que a banda d'un bon opinador també n'és part implicada. Primer de tot cal posar sobre la taula la seva vinculació en un dels contenciosos sobre un dels edificis, l'Anna I, ja que no només n'és part interessada sinó que és un dels impulsors de la demanda contra l'Ajuntament de Calonge per aconseguir l'enderroc d'aquest edifici, que finalment, acatant la darrera de les resolucions judicials, no s'haurà d'enderrocar. Tot això ho dic per contextualitzar, perquè sempre és bo saber d'on vénen alguns punts de vista, ja que no és el mateix llegir l'opinió d'un veí de Sant Antoni desinteressat que la d'un particular amb interessos clars i directes en un dels casos. Pels que no coneguin a fons Sant Antoni, l'edifici Anna I està situat al passeig i llinda amb l'Hotel Rosa dels Vents, propietat de la família Salvador. Va ser amb la construcció de l'Anna I que el senyor Salvador va creure perjudicats els seus interessos i va ser un dels impulsors de la demanda contra l'Ajuntament de Calonge per promoure l'enderroc d'aquest bloc de pisos, pretensió que finalment les instàncies judicials han desestimat. Aquest Alcalde mai no va tenir res a veure amb la llicència atorgada i, per tant, s'integra en l'herència rebuda. Veient que havia perdut la causa per l'enderroc de l'edifici Anna I, curiosament i sorprenentment, poques setmanes abans de les darreres eleccions municipals, el senyor Salvador va fer ús de la possibilitat que li donava la sentència de reclamar una indemnització demanant aproximadament 1,7 milions d'euros. Potser va ser casualitat, tot i que en aquell moment, a poques setmanes de les eleccions municipals, em va sorprendre que demanés a l'Ajuntament una indemnització tan quantiosa a la vegada que publicava un article d'opinió en aquest mateix diari lloant les virtuts del també candidat a l'alcaldia per ERC i aleshores regidor d'Urbanisme, senyor Martí Fonalleras. Cadascú té les preferències polítiques que considera oportunes, només faltaria, però quina

casualitat més desafortunada fer coincidir en el temps la petició d'una indemnització de tal quantitat i fer campanya per un partit i per un candidat al qual, i dit per ell mateix, el senyor Salvador assessora, tot i que estic convençut que aquest assessorament era en favor del bé del municipi.

Al trobar-la forassenyada per exagerada la reclamació d'1,7 milions d'euros, la defensa jurídica de l'Ajuntament la va rebatre i el TSJC la va fitxar en només 66.000 euros. El senyor Salvador va recórrer la interlocutòria sol·licitant altres 20.000 euros, però la petició fou denegada íntegrament i, per tant, guanyà ferma els 66.000 euros establerts per interlocutòria de la Sala i no els 1,7 milions d'euros demanats pel senyor Salvador.

Finalment, he de dir que comparteixo l'opinió del senyor Salvador sobre el risc que suposaven aquests processos judicials per l'Ajuntament de Calonge, i també sobre el fet que es tracta d'una «herència enverinada» que hem hagut de gestionar amb molt d'esforç i constància. Hem portat a terme una gestió de l'urbanisme, herències incloses, basada en la transparència i en el sotmetiment a la Llei i al dret, respectant i acatant les resolucions judicials, i defensant sempre els interessos municipals. No ens ha fet por defensar el que enteníem que no calia enderrocar, però tampoc ens ha tremolat la mà quan hem decidit portar a terme l'enderroc d'allò que hem considerat que era legalment indefensable. Aquesta manera de fer l'urbanisme, més una gestió econòmica eficient, prudent i rigorosa, ens ha permès arribar a on som avui. Ara bé, tampoc caldria ara entrar a fons en la qüestió de quin va ser el paper del senyor Fonalleras quan era regidor d'Urbanisme en la resolució d'aquests afers, però el vam veure poc. Deixi'm només expressar el punt de vista de l'actual govern de Calonge citant el títol d'una obra de William Shakespeare: Tot va bé, si acaba bé.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2016/04/09/senyor-salvador-que-expliqui-demana/776847.html?utm_source=rss